

Det er jo hverken en enkelt Købstads eller enkelte Landkommuners Pligt eller Opgave at underholde Statens Soldater. Saa længe vi har Soldater, maa Staten besto deres Underhold. Det kræver Befolkningen, og det Krav kommer vi ikke udenom. Meget betegnende for den herskende Tilstand er en Udtalelse i det kendte Venstreblad „Roskilde Dagblad“ fra en af de sidste Dage. Jeg haaber, den højtærede Formand tillader mig at oplæse nogle Linier. Redaktør Hansen skriver: „Andetsteds i Landet gør man sig neppe et rigtigt Begreb om, hvad det vil sige Aar ud og Aar ind at have Husstanden forøget med det dobbelte Antal Mennesker. Det dobbelte Antal at bespise — til Spisesteder, som Hjemmene er ganske uden Indflydelse paa —, det dobbelte Antal til Opvartning og Pasning. Saaledes har Landbohjemmene her i Østsjælland været stillede uafbrudt siden Efteraaret 1914“. Hr. Hansen tager sig naturligvis specielt af sin Egn; han kunde gerne have tilføjet: Saaledes er siden Krigens Udbrud alle Egne paa Sjælland, der har Indkvartering, stillede. Han fortsætter saa: „Hvad det har betydet for Husmødrene af øget Arbejde og øget Tvang, kan enhver gøre sig sine Tanker over. For mangfoldige af dem har det betydet, at de har været bundne til Hjemmet og Sliddet hver Dag, Hellig og Sønn, i disse to Aar. De har behandlet Soldaterne godt. Alle Vidnesbyrd fra de indkaldte gaar ud paa, at de sjællandske Landbohjem har været gode Værter. Men det kan vel ikke undre nogen, om Husmødrene nu begynder at blive trætte, og at Udsigten til en tættere Vinterindkvartering end nogen Sinde gør dem mismodige“. Saa anfører han de 92 Øre som et fuldkommen utilstrækkeligt Vederlag for det, der kræves af de paagældende Beboere. Jeg har den største Sympati for den Bevægelse, der i disse Dage er fremme i Roskilde-Egnen og Køge-Egnen i Retning af at sige Nej til fortsat Indkvartering. Jeg imødeser den Strejke med den største Sympati. Jeg gør opmærksom paa, at delegerede fra sjællandske Garnisonsbyer for lang Tid siden har henvendt sig til Ministeriet og anmodet om forhøjet Indkvarteringsgodtgørelse. Der er endnu indtil dette Øjeblik ikke indløbet noget Svar, men efter at nu ogsaa Venstres Ordfører her har været med til at tale Kvarterværternes Sag, haaber jeg, at deres fuldt berettigede Krav maa blive imødekommet.

Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at det lovmæssige Grundlag, paa hvilket man

her i Landet foranstalter Indkvarteringen, nemlig den kongelige Forordning, der anordner de Byrder, Befolkningen i saa Henseende har at paatage sig, og i Kraft af hvilket Autoriteterne og Kommunerne optræder, fejrer sin 100-Aars Fødselsdag i dette Aar. Den er nemlig af 1816. Der er kommet enkelte kongelige Forordninger siden og en Tillægslov i 50erne, men Sandheden er, at hverken Sogneraad, Sognefogder eller Politimestre kan finde ud af, hvad der er Indkvarteringslov i dette Land. Følgen er, at man her paa Sjælland paabyder, at fattige Lejehusmænd, som sidder med en stor Børneflokk og daarlige kan skaffe Sengeplads til sig selv og Familie, skal modtage Indkvartering. Det er paabudt nede i Sydsjælland Gang paa Gang, bl. a. paa Lundby-Egnen. De vedkommende Smaakaarsfolk har maattet modtage Indkvartering, eller de har af deres surt fortjente Indtægt maattet leje Plads hos fremmede til Statens Soldater og paadraget sig et stort personligt Tab. Jeg siger, mine Herrer, det kan ikke blive ved at gaa paa den Maade. Naar en Indkvartering kun varer 14 eller 8 Dage, og det er noget nyt, at der kommer Soldater til Egnen, kan det gaa, men i Aarevis at lægge den Art Byrder over paa enkelte Dele af Landets Befolkning kan man ikke forsvare. Derfor er det naturligt, at Resultatet bliver det, som vi nu er Vidne til er i Opmarch nede i Roskilde-Egnen.

Jeg begriber ikke, at mine ærede Kolleger fra Landkredsene ikke forlængst har taget Del i Angrebene paa den nuværende Ordning. Hvorfor skal København slippe for Indkvarteringsbyrden ved Sikringsstyrkens Indkaldelse? Her i denne By, hvor man skruer Huslejen op fra Flyttedag til Flyttedag, hvor der i Gaar var omtrent 200 husvilde Familier i Kraft af den skammelige Udbygning ved Hjælp af den opskruede Husleje, er der ikke som Følge af Sikringsstyrkens Indkaldelse lagt en eneste Byrde paa Husejerne. Jeg gad vide, om de ærede Repræsentanter for Landkredsene finder det retfærdigt, at i denne By, hvor der Uge efter Uge tjenes paa Krigssituationen, hvor Husejerne bliver Millionærer uden at røre en Finger, blot de har købt deres Huse i 70erne eller 80erne, har Husejerne ikke i Anledning af Sikringsstyrkens Indkaldelse haft en Øres Udgift i Form af Indkvartering. Det forstaar man ikke i det øvrige Land, og man ikke alene ikke forstaar det, men jeg vil sige Dem, mine Herrer, man finder sig heller ikke i det. Det er atter en Forklaring til den opduk-